

Oslo kommune Byantikvaren

Plan- og bygningsetaten
v/ Tove Mauseth
Vahls gate 1
0187 OSLO

OSLO KOMMUNE PLAN- OG BYGNINGSETATEN			
7 AUG. 2003			
SAKSNR: 200306793-3			
AVG.	BEF.	ANR	MERKN
67		5310	

Dato: 31.07.2003

Arkivkode:
500

Deres ref.: Vår ref. (saksnr.):

MOTTATT

02/400

Saksbch.:
HJH, 23460250

04 AUG. 2003

PLAN- OG BYGNINGSETATEN

HØRING ENKELTE DELER AV NOU 2003:14 (BEDRE KOMMUNAL OG REGIONAL PLANLEGGING ETTER PLAN- OG BYGNINGSLOVEN)

Jeg viser til henvendelse fra Byrådsavdeling for næring og byutvikling datert 16.07.2003 videresendt til oss fra Plan- og bygningsetaten som telefaks 28.07.2003 for eventuell kommentar.

Forslagene til §§ 1-14 og 1-15

De aktuelle forslagene i NOU 2003:14 § 1-14 og § 1-15 som begrenser adgangen til å gjenta innsigelser anser vi i utgangspunktet som uproblematiske. De bidrar å til øke forutsigbarhet i planprosessene, noe som også er vår interesse, og som vi har arbeidet for innenfor dagens rammer. Funksjonaliteten av de forslagene er imidlertid avhengig av grundige utredninger av verdier og alternativer tidlig i planprosessene. Tilgjengelige ressurser for sektormyndighetene kan i så måte være begrensende.

Forslagene til §§ 1-8 og 1-9

Forslaget § 1-8 hjemler krav om planbeskrivelse for alle planer etter loven og planprogram for visse planer med vesentlig virkning for miljø, naturressurser eller samfunn. Planprogrammet vil erstatte dagens program for konsekvensutredning. Vi anser det for å være meget viktig at planprogram skal legges ut til høring og offentlig ettersyn. Begge bestemmelser kan bidra til at verneinteressene blir avklart og ivare tatt i planleggingen på et tidlig stadium.

Forslaget § 1-9 hjemler krav om KU for visse planer med vesentlig virkning for miljø, naturressurser eller samfunn. Dette er langt på vei en videreføring av prinsippene i dagens bestemmelser og anses som meget verdifulle i forhold til kulturminnevernets interesser, særlig kravet om alternativer.

Det ligger en viss fare i at planarbeide og konsekvensutredning normalt kan ferdigstilles samtidig. Investeringen i planarbeidet kan da være så stor at offentlighetens reelle muligheter til å påvirke valg av alternativ blir sterkt begrenset. Slik vi forstår forslaget, kan det imidlertid fastsettes i planprogram at sammenlignende utredning av alternativer skal godkjennes før alternativ for planarbeidet velges. Etter vårt skjønn bør § 1-8 hjemle krav som eventuelt kan gis i forskrift, om en slik framgangsmåte når alternativene har vesentlig forskjellige, prinsipielle konsekvenser. Dersom avvising av plan bare kan skje på grunn av saksbehandlingsfeil (svakheter og mangler ved konsekvensutredning) risikerer man at investeringen i planarbeidet skaper en alt for høy terskel for avvising.

Postadresse:
Pb 2094 Grønnekløkka
0505 Oslo

Besøksadresse:
Maridalsveien 3
0178 Oslo

Telefon: 2346 0250
Telefaks: 2346 0251
e-post: postmottak@bya.oslo.kommune.no

I en del tilfeller vil også endringene i miljø og samfunn gå så raskt at den saklige gyldigheten i konsekvensutredninger lett kan foreldes. Lovmessige mekanismer som opphever gyldigheten av konsekvensutredninger under gitte omstendigheter, bør derfor tas inn.

Samlet representerer de to forslagene en tydeligere sammenheng mellom planlegging og konsekvensutredning enn vi har i dag. Både for § 1-8 og 1-9 vil definisjonen av "vesentlige virkninger" være avgjørende for praktisering og reelle virkninger av loven. Forskriftene til § 1-9 vil da stå sentralt.

Forslaget § 17

hjemler krav om konsekvensutredning for tiltak som kan iverksettes uten plan etter plan- og bygningsloven, og sektorplaner som ikke utarbeides etter plan- og bygningslovens planbestemmelser. Slike tiltak og sektorplaner kan ha vesentlig virkning på kulturminner og kravene om konsekvensutredning anses derfor som verdifulle i forhold til kulturminnevernets interesser.

Våre bemerkninger til foreslått § 17 er så langt det passer som til de øvrige forslagene ovenfor. Også for dette forslaget vil definisjonen av "vesentlige virkninger" og reelle muligheter for å påvirke valg av alternativ være avgjørende.

Med hilsen

Hans Jacob Hansteen
byantikvar